

Figyelmeztetés.

Keresztes Fischer Ferenc belügyminiszter a múlt héten nyolc napra betiltotta a „Népszava” megjelenését, mert — mondja a rendelet megokolása — a lap közleményei következetesen támadják a társadalom békejét, az állam rendjét és sértik az ország külpolitikai érdekeit.

Gömbös Gyula miniszterelnök, akit az eset kapcsán hírlapi nyilatkozatra kértek, a Népszavával szemben alkalmazott intézkedést figyelmeztetésnek mondja azok számára, akik közé és a munkásság közé éket akarnak verni a muló pártterdekből diszharmóniát igyekeznek kelteni a különböző társadalmi rétegek kíváncsatos együttműködésében.

— A szabadságjogok — mondja a miniszterelnök — bárki által csak addig a határig gyakorolhatók, ameddig az nem sérti a nemzeti érdekeket. Ezt az álláspontomat tartom alkalmazandónak a sajtószabadságra is. E felfogással szemben, szomorúan kell megállapítanom, hogy amikor a lelkek koncentrációján fáradozom és amikor e célom előmozdítására az ország minden részéből a nemzet minden tényezőjétől biztató szavakat kapok, akkor a szociáldemokrata pártnak egyes vezető tagjai és az általuk irányított sajtó, közém és a munkásság közé akarnak állani, elfelejtve azt, hogy a magyar munkásságot már rádiószózatomban is testvéremnek szólítottam.

Egyszerű, világos, határozott beszéd, aminőt Gömbös Gyula miniszterelnöktől ország, világ megszokott. A helyzet a szociáldemokraták manőverezésénél valóban

az, amit az itt idézett sorok megállapítanak, hogy azok szeretnék félreérteni, félremagyarázni, akik lelkileg „a megismert igazság ellen való konok tusakodásra” vannak berendezkedve. Ez a megátalkodott rosszhiszeműség, azonban, immár leplezetlenül hentereg azelőtt a népreteg előtt is, amelyet eddig szociális követelődések köpenyegébe burkoltan, ámitania sikerült. Ez alól az önző pártmabináció alól elrántották a gyékényt. A magyar munkásság, meg vagyunk győződve, hátat fordít a szociáldemokrata vezéri tanács e kiagyalt fogásainak és — az ország egész lakosságának soraiban — testtel-lelekkel a nemzeti érdekek szolgálatára siet.

Magokat liberálisoknak, demokratáknak nevező, egyes körzetek, amelyek, időnként minden nemzetközi áramlattal, így a szociáldemokráciával is egy követ fujnak, mint újságrendszabályozások esetén, eddig, úgy most is, a sajtószabadság sorsán szomorognak. Többé, kevésbé hangosan.

Nos, hát „gondolatát sajtó útján mindenki szabadon közölheti,” így mondja az 1848-i sajtótörvény, de akinek lelkében a sajtószabadság eszméje megszületett, vagy azoknak, akik ezt a mi részünkre megvalósították ugyan, gondoltak-e arra, hogy ez még a közérkölcök, az állami érdek, a nemzeti lét kikezdésére, rombolására is eszközül szolgálhat! Gondoltak-e arra, hogy ez a nagy közszabadság, alig néhány évtized múltán, már olyan szabadoságá zülük, hogy szinte erőszakkal kell megmenteni a féktelenkedésbe való belepusztulástól? Dehogyan gondoltak, dehogyan gondolhattak ezzel! Hisz azok előtt „első és legszentebb” volt a hazai

és semmi más nem állott előttük öncél gyanánt, sem a sajtószabadság, sem a mentelmi jog, sem a választójog, csak maga az ország, Magyarország. Mint, ahogy ami nemzeti érték van, erkölcsi, szellemi, fizikai erő és fegyver, az a szükséghez képest, mind, mind az országé kell, hogy legyen, de az

ország nem lehet senkié, az csak mindnyájunké, a nemzeté lehet. Minden szabadság annyit ér, amennyi a nemzet egyetemének javára szolgál. Minden szabadság csak eszköz az állam kezében, eszköz, amelyet a szükséghez és lehetőséghez képest használ, a saját boldogulására. A sajtószabadság is.

Munka lesz, izgatás nem.

A küszöbön már jelentkezik a tél. Még kellemes az őszi napsütés hágyadt melege, de éjszakánként már izelítőt ad a tél hidege s hovatovább dideregve állapíthatjuk meg, hogy „foga van a időnek”. Amilyen szép és hangulatos a mindent fehérbe öltöztető tél azok számára, akiknek megvan a mindennapi kenyerük és fűtött szobáruk, ugyanolyan borzalmas azokra, akiknek se betevő falatjuk, se meleg ruhájuk és szobájuk nincs. Sajnos, ezekben az irgalmatlanul keserves időkben az utóbbiak száma nálunk Magyarországon éppen úgy, mint a világ minden részén, igen nagy. Nem speciális magyar jelenség, hiszen tudjuk, hogy szerte a nagy világban, még a leghatalmasabb államokban is rengeteg a munkanélküli. Csak hogy sem az ország, sem az érdeklő munkanélküliek számára nem vigasztaló, hogy London és Washington felé a nemrég még irigyelt angol világbirodalom és a csillagos lobogó földjének minden részéből lenyegető éhségfelvonulások masiroznak.

Ebben a helyzetben nemcsak az emberies és szociális érzék parancsolja, hogy az éhezők és munkátlanok munkához és kenyérhez jussanak, hanem az állami és társadalmi rend védelme is, mert hiszen a téli tömegnyomor és szenvedés olyan kirobbanást is eredményezhetne, amely az államra és az egész polgári társadalomra súlyos megrázkódtatásokkal járhatna.

Ilyen körülmények közt természetes, hogy az állam kiterjeszti gondoskodását az éhezők, akiknek érdekében áldozatot hoz és a társadalomtól áldozatot vár. Áldozatos összefogást a munkátlanok és nyomorgók megsegítésére. S ajánlatos, hogy ugyanakkor, amikor ennek átérzésében kormány és társadalom mindent

igyekszik elkövetni, addig a szociáldemokraták lapja a munkanélküliek elégedettségének szításában és az amúgy is elkecseregetett izgatásában látta feladatát. Gyűlékony anyag közt tüzcsozával járn nemcsak könnyelműség, hanem a legnagyobb lelkiismeretlenség is. Természetes, hogy azok, akiknek az a hivatása, hogy a tűz fellobbanását preventív intézkedésekkel is megakadályozzák, nem nézheték tétlenül ezt a veszélyeztetett területet. Figyelmeztetés volt a marxisták lapjának egy heli betiltása s bármennyire hívei vagyunk a sajtószabadságnak és sajnálunk kell minden olyan intézkedés, amely ezzel ellentétes, a nemzet vitális érdekét kénytelenek vagyunk még a sajtószabadsághoz fűződő nagy érdeknek is elébe helyezni. Reméljük, hogy a figyelmeztetés nem tévesztí hatását.

Izgatás tehát nem lesz...

Ellenben... Munka lesz. Gömbös miniszterelnök megmondta, hogy munkanélküli segély nincs, de munka lesz. Ahhoz azonban, hogy munkát adhassunk a munkátlanoknak, három kell: pénz, pénz, pénz. Mindnyájan tudjuk, hogy az államkassza helyzete ép úgy nem rózsás, mint a magánkasszák helyzete. A kormány mégis segíteni akar, munkát és keresetet kíván juttatni a nélkülözőknek, hogy a télre tüzelőjüket és betevő falatjukat biztosíthassák. Erre a célra azonban, sajnos, nem áll rendelkezésre költségvetési fedezet abban a mértékben, amelyre szükség volna. Normális pénzügyi viszonyok közepette a hiányzó összeget nem volna nehéz megszerezni, akár külföldi kölcsön révén. Ma azonban, mint tudjuk, ilyen „kölcsönt” szerezni majdnem lehetetlen. Tehát ezen a téren is a magunk erejére kell támaszkodnunk. A kormány nemzeti munkapro-

„A MUNKA TÁRCÁJA”

Az ideális asszony.

Írta: Kamarás Zoltán.

Arany csöpögött a nyugati égről, csupa arany, ahogy a nap majdnem érintve már a hegytetőt, leszállni készült a lát-határ alá, arany csurgott belőle s levibrált a hegyoldalon, rá a fehér házak barnára sült zsupjaira; az utcák felett őszkeveredett a felszáló porral és arany por lett belőle, s beleszivárgott a vacsonifőző kémények füstjébe s aranyfüst oszladozott a levegőben.

Igy láttam a vicinális ablakából, s a döcögő MAV-játékszer közben bezörgött a bakterház elé.

A kevés leszálló között Péter gazda rögtön rámismert s miután paroláztam kélheti nyaralásom házigazdájával, megmutattam nagy bördöndömet s leugrottam a csikorgó kavicsra.

Az állomáson néhány lány és fiatal-ember kacarászott: kedvelt nyaralóhely a pompás fekvésű falu, ahol nem szállodák, hanem apró parasztházak várják a nyaralókat, akiknek egyik kedvenc szórakozása megnézni az esti vonatot.

Körülszaladt a szemem a vonat-várokon s megakadt egy asszonyon, aki két 6-7 éves parasztleánnyal nézte a vonatot.

Ejha, gondoltam s tovább szóttem az előbbi „aranylírát”, az asszony szöke hajhullámaiba s belehullott a napugár s aranyhullámok lidérckedtek a körül-

nézó fejen; kissé telt időmai pompás asszonyi természetben feszültek a világos-kék ruhában s ő volt az, akinek nyaralásom első kellemes benyomását köszönhettem.

— Erre tessék parancsolni, — szólt a gazdám s csomagomat óvatosan betette a parasztszekérbe majd engem is fel-mászatott a féderes ülésre, maga előre ült, csettintett s öt perc alatt beporszó-káltunk a ház elé.

Este aztán még megtudtam, hogy itt nyaral egy jegyző a Kunságból, meg három vig fiatalember Debrecenből, meg egy „nagyon gyönyörűs szöke nagysága” Pestről, meg még néhányan, akiknek adatait elfelejtettem, amennyiben csak a gyönyörűs szöke nagyságáig iparkodtam eljutni, s hogy odaértünk, a többi egyelőre nem érdekelt.

Másnap délelőtt bementem fürdőbe. 20 percnire volt egy erdős hegyecske mögött, megfürdöttem s ott láttam másodszor az asszonyt. Ott volt a két kis parasztleány is, aig ismertem meg őket a piros fürdőtrikóban (biztosan a nagysága vette nekik.) Az asszony észrevette, hogy figyelem őt s nem látszott rajta, hogy felháborodna érte, viszont az ellenkezője sem, egyszerűen tudomásul vette s úgy lubickolt a vízben, mint egy aranyhalacska.

S az egész fürdés alatt nem kaptam tőle egy bátorító pillantást, bár nem is tört ki a tekintetem elől s nincs rosszabb mint az ilyen közöny, az ilyen semmibevevés; mert a kacér viszonzás és a kisánys meg-

rálás után egyaránt lehet reménye az embernek közeledése, de a közöny a legelhűtőbb valami. Így csak annyit állapítottam meg magamban, hogy ő tökéletes uriaszony, aki minden magánya ellenére sem akar ily módon szórakoztatni találni.

Aranylírás kalandvágyam kissé lecsendesedett és nem is kerestem a találkozt, belátva, hogy úgysem sikerül megismernem őt, hisz nem ismertette meg őt más sem, pedig valószínűleg nemcsak én vettem őt észre itt a fürdőn. Bizonyára a két parasztleányt is ezért hurcolja magával, hogy észrevétesse, hogy mást nem kíván s minden közeledés felesleges.

S én lassan nagyon kezdtem őt becsülni s benne láttam a biztosítékot arra, hogy van még ideális feleség, aki nem igyekszik unaloműző kalandokat keresni férje távollétében.

Néhány nap múlva elhatároztam, hogy kimászom a hegyek közé s néhány felvételt csinállok erről az istentől oly csodaszépen feldiszipelt vidékről.

Hónom alá vettem a gépet s elindultam a hegyek közé. Délután volt, forró napsütéses délután, alig vártam, hogy a csillogó-erdős hegyoldalra érjek. Uttalati helyeken kapaszkodtam felfelé s egyszer egy terraszzerű lapályra értem, ahonnan pompás távlatban feküdt a falu; össze-vissza az apró zsuposházak, itt-ott egy pongombolyag, amit a benne szaladó kocsi vrt fel, a völgyben kanyargott a vasút, mellette a pónák, amiken nem

látszott a drót, csak a porcelánok csillogtak, mint harmateppepek a száraz kőrön.

Beállítottam a gépet s amíg a felvétellel bajlódtam, gyermekhangokat hallottam a terrasz belső bokros-fás oldaláról. Csattant a zár, összecsuksztam a készüléket s elindultam a hangok felé.

S egy bokorcsomó mögött ott találtam a pesti nagysága két kis parasztleánykáját, koszorut kötöttek egy nagy, tarka össze-vissza bokrából. Megjodtek, de megismertek, többször láttak már a faluban s illedelmesen köszöntek:

— Jó napot kívánok!

— Hát ti mit csináltok itt, gyerekek? Bátorlalanul felelt a nagyobbik: — Vigyázunk! Körülnéztem. — Mire vigyáztok, vagy kire?

— A pesti nénire.

— Hol a pesti néni?

— Ott alszik a bokor mögött — egészen megjött a hangjuk — s koszorut kötünk neki mire felébred.

Pesti néni... alszik... két kisánnyal vigyáz rá... benértem a bokrok mögé (bocsánat ez illetlenségért) s ott aludt a pesti néni, a szöke asszony, mint egy nagy elejtett gyöngyszem; asszonytellen rózsszín ruha feszült, pihegett, mint egy élő virág, balkarja a feje alá volt téve s ráhullottak a szöke selyemcsigák, ajka kissé megnyitott s szinte látszott a finom hártya alatt a vér; az egész teste olyan volt, mint egy kigyózó hullám; lábai bokrában keresztbe voltak téve: végtelenül kellemes látvány volt.

rammjában nagyszabású és évekre kiható munkatervek vannak, amelyek a munkanélküliek foglalkoztatását igyekeznek biztosítani. Úgy a városi, mint a falusi munkanélküliek munkához jutnak ennek a nagy tervnek a keretében s az elgondolás szerint az állástalan diplomások egy része szintén elhelyezkedést kap a telepítése során, amelynek folyamánként több száz új falu létesülne.

Ezeknek a nagyarányu terveknek a kiviteléhez jelentős pénzüsszegekre van szükség. Ezek megszerzésére több terv merült fel, így a külföldi hitelezőkkel várt megegyezés, vagy akár egyoldalú intézkedés alapján elérendő költségvetési megtakarítás, a külföldre sibolt vagyonok hazakényszerítése, belföldi, sőt esetleg a nagyarányu hasznos beruházás reményében szerezhető külföldi kölcsön is.

A nagyarányu munkálatok előkészítéséhez és a szükséges fedezet előteremtéséhez azonban idő kell. Idő, amelyet a nélkülözö állástalanok nem tudnak kivárni. A közelgő tél sürget, az éhezőknek és didergőknek kenyér és fűtőanyag kell, tehát sürgős intézkedések váltak szükségessé érdekükben. A kormánynak, törvényhatóságoknak és városoknak a téli inségmunkákra van bizonyos előirányzatuk. Mivel azonban ez nem biztosíthatja volna valamennyi munkanélküli kenyérhez juttatását, a kormány újabb inségadó kivetését engedélyezte a törvényhatóságok és városok számára. A társulati adó és a jövedelmi adó 20 százalékat, a kereseti adó 1—2 százalékat teszi ki ez az egyszeri inségadó. Utóbbi aszerint alakul, hogy az illető városnak mennyi a fedezete és mennyi a munkanélkülije. Ott ahol több a fedezet és kevesebb a nyomor, az inségadó kisebb-mérvű kivetéséről is lehet szó.

Ezt az új megterhelést, ha fájdalmas is, áldozatos lélekkel vállalni kell, hiszen arról van szó, hogy sokezer éhező jusson kenyérhez. Ahhoz, hogy a jobb jövőt ki-harcolhassuk, szükséges, hogy ezt a telet is megrázkódtatás nélkül éljük át.

Holtak birodalma.

Igy őszi időben, amikor lassan hull a levél a fáról és botorkáló lábunk alatt megzizeg a sárgult avar, el-el megyünk a temetőbe, a csend, nyugalom és megbékélés országába, amelynek ajtajában megtorpant az élet lüktetése és csak halak elszuttogott szót és elsőhajtott fájdalmat hordoz a bánatos, deres szél.

A hivatkozók és magukkal nem bírók menjenek ki így őszi elmulás idején a temetőbe s ott majd elcsitulnak a vá-

gyaik, lelohadnak a tüzeik és összéb-huzzák a kabátjukat, hogy leplezzék ösztönös didergésüket. Az imbolygó mécsesláng, a télelő kriptaszagu virága és a komor gyász lesorvasztja ajkukról a kacagást és eszükbe juttatja, hogy milyen hivatkozók e földön minden hangoskodás, minden melldőngetés és dicsőség, mert az utolsó ut, a végső állomás mégis csak ez a kiabáló csend és örök mozdulatlan-ság. Hányan megpróbálkoztak mégis már vele, hogy bevilágítsanak a temető hangulatába, de egynek sem sikerült hü képet alkotnia, mert a szárnyaló képzeletre ólomsúlyként nehezedik rá a bánat és lehuzza a földre azok közé az apró dom-bocskák közé, melyek alatt egy-egy élet szunnyad és ha közeledünk hozzá, — ki-nek nincs halottja? — úgy érezzük, hogy megmozdult valami a lelkünkben — vagy talán ott lent a hideg sirban? — s felénk nyújtja kezét, hogy megismogassa az arcunkat, eltüntesse homlokunk ráncait, melyeket az élet éles ekéje hasogatott rája. S milyen csodálatos: mindig puha, meleg az a kéz, mely valamikor felém nyult, mikor gyermekkorunkban támoga-tott, mikor apró lábunkat egymás elé ra-kosgatva tiptegünk azon az uton, mely majd idetorkollik valamelyik domboc-ska alá.

Nem a fegyelem és megszokás, nem is a környezet, hanem a lélek csitítja el a szót a temetőben, ahol azok között járunk, akik valaha együtt küzködtek, reménykedtek és szerettek velünk. A leg-keményebb szív és legszilajabb lélek is megühasznodik így, őszi időben, a holtak birodalmában, ahol sejtelemszerűen fel-törnek az élőben a halott vágyai, szavai és mozdulatai, ahol nemcsak az elköltö-zött, hanem az élő is megpihen s ezt a nagy-nagy nyugalmat csak a perzselő nyár elégett szerelmese: a lehullott fale-vél zizegő avarja törli meg a lábunk alatt.

Hirek és különfélek

Halottak napja. A nagy termé-szet haldoklásába szomorú stilszerűséggel illeszkedik be ezen napnak előestéje. A holtak birodalma az emlékezés fényében ragyogóvá lesz s a virágtenger szinpom-pája fájdalmas emlékeket ébreszt az élők-ben. — Messze sirok lakója lélekben egyesül a szeretet és fájdalom hurjain. — Vannak sötét sirok is, melyeket nem gondoz már senki, melyeknek lakóit a feledés köde vontja belé. Ez az emberi sors. Visszatérni a földre, melyből vétet-ünk! — A hősök szobrára láthatatlan kezek szórnak virágot az idegen hantok alatt nyugvó hősihalottak emlékére! — A kegyetlen szavak: Memento mori —

Másnap jött a meglepetés.

Bemegyek a képekért s a kereskedő elém teszi a faluról felvett lemezt egy másolattal s aztán nagy hajlongva tud-tomra adja, hogy így bocsánat, meg úgy bocsánat de amikor a nagyságos asszony megnézte a lemezt, véletlenül elejtette s az darabokra tört az egyetlen másolatot meg elvitte.

— Összetört, elvitte, ki, ki vitte el?

— A nagyságos asszony ónagysága, kérem alásan, aki a képen volt.

Forgott velem a bolt, szidtam a két gyereket, parasztban nem lehet bízni, de viszont beláttam, hogy az asszony más-kép nem tehetett, összetörte a lemezt, a másolatot meg elvitte, mert ő talpig uri-asszony s így vágott vissza az én nem valami becsületes eljárásomra. A kis dű-höm mellett még jobban becsültem, sőt csodáltam őt s otthagya az üzletet el-határoztam, hogy bemutatkozom neki és bocsánatot kérek tőle.

Délután elmentem hozzá s utköz-ben szépen megtilizáltam a mondaniva-lómat, természetesen alkalmazva a bekö-vetkezendő komoly hidegséghez.

— Kezeit csókolom, bocsánatát ké-rem nagyságos asszonyom, hogy lebá-torkodtam s hogy mondanivalóm kezde-tén engedélyt kérek a bemutatkozásra.

— Ah, jónapot, maga a fotografu-som, ugy-e?

— Igen kezitsókolom, egyébként... s bemutatkoztam, ő is, amit persze nem értettem — igen s épp ez ügyben jöttem tisztázni magam...

— Óh feledjék el, hisz részben én voltam a hibás, hogy nem szóltam rö-g-tón akkor, de tetszett a helyzet.

(gondolj a halálra) gondolkozásra kész-te-tik a törtető embert, aki oly ritkán gon-dol a földi élet rövidségére s örökké élő lelkére! — Emlékezzünk s ezen emléke-zésből tanuljunk! Az isteni lelket érté-keljük jobban, mint a mulandó testet, örök értéket keressünk, ne illanó hiu-ságot! — **Városunkban a kath. tem-plom támlalában elhelyezett 25-ös emlékműnél kedden d. u. 4 órakor bajtársi megemlékezésre gyűjtí össze a kegyelet az élő hozzátar-tozókat, bajtársakat. Minél többen legyünk ott!**

Áthelyezés. Vitéz Bodor Sándor alezredes, város parancsnokot Salgótar-jánból Várpalotára helyezte fölöttes pa-rancsnokságra. A melegsívü magyar ka-tonát városzerte nagy tisztelet és szere-tet vette körül. F. hó 27-én este a há-boruban résztvett t. tisztek a Pannónia étteremben bucsuztak az alezredestől, akinek tiszteletére igen nagy számban je-lentek meg a helyőrség tisztjei, köztük az új parancsnok Regöcy Sándor alezredes is. — Az első felköszöntőt Sente László kormánytanácsos mondotta a kormány-zóra, akit felállva ünnepeltek a jelenle-vők. — Horváth László városi tanácsnok a távozó vitéz Bodor Sándor alezredest köszöntötte, akinek kedves, közvetlen, szeretetteljes egyéniségében az igazi baj-társat, a társadalmi téren is értékesen munkálkodó jóbarátot köszöntötte, akit a beszéd végén lelkes ünneplésben részesít-tettek a jelenlevők. — Majd Kraft Ala-dár bányatitkár az alezredes családját kö-szöntő szavai után a távozó alezredes emelkedett szólásra s meleg szavakkal köszöntötte meg a szeretetnek és bajtársi-asságnak ilyen szép megnyilatkozását s kérte a jelenlevőket, hogy tartsák meg őt szíves emlékeztükben, amit ő is hűsé-gesen ápolni fog. — A megható és impo-záns bucsuztatás sok bajtársi szembe könnyeket csalt s a katonaelet forgandó-sága jutott eszébe a háborút járt jelenlevőknek, akik éjjel felé oszlottak széjjel a Pannóniából, ahol kifogástalan és izlé-ses rendezésben folyt le a bucsuztatás.

Református isteni tisztelet okt. 31-én délelőtt 10 órakor. Délután 5 óra-kor műsoros vallásos estély: Szabó Dezső lelkész bibliát olvas és imádkozik. Pén-zes Zoltán reálgyimnáziumi tanár előadása: A magyar gályarabokról — Wolf Teréz énekszáma. — Kiss Zsolt VI. gimn. osz. tanuló szavalata: A gályarabokról. — Ró-der Alfréd orgonajátéka.

Az evang. egyház október 31-én hétfőn tartja a reformációnak emlékün-nepét, a templomban mely alkalommal dél-előtt 10 órakor istentisztelet lesz ur-vacsoraosztással, este 7 órakor (vallásos) emlékünnepele. Együttal közöljük, hogy

— Hogyan, hát nagyságos asszonyom...

— Igen én ébren voltam akkor, mindent hallottam, láttam s látom, hogy nem lehet bízni ezekben a parasztgye-rekekben.

— Ébren volt? De hisz mosolygott

álmban, talán a kedves férjére gondolt...

— Á, dehogy, inagán mosolyogtam,

talán nem volt magán mosolyogni való?

— Rajtam? Mi?

— Hát azt maga nem tudja, de volt s el ne mondja senkinek, mert az is mosolyogni fog.

— S hogyan akadt rá a képre, nagyságos asszony?

— Hát azt már könnyű volt kitalálni.

— S mi lesz a másolattal?

— Elteszem magamnak, hazaviszem.

— De mit szól majd a kedves férje — kerekedtem felül.

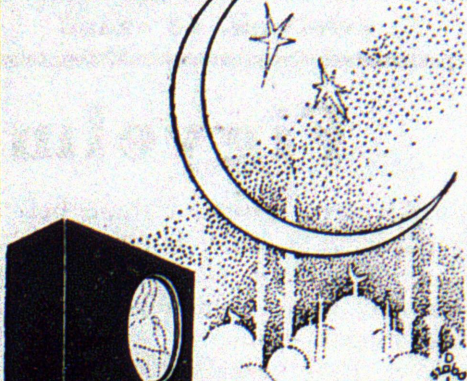
Az asszony erősen a szemembe né-zett s nagyot kacagott. — A férjem, hát majd neki mindent elmondok, szinigazat fogok neki mondani — s kacagott, ká-cagott, mint picurka gonoszcsengők csilin-gelése.

Másnap elutazott, mindennek már vagy három hónapja s tegnap meglátoga-tott egy pesti barátom s meséli a leg-újabb kalandját:

— Te kicsoda asszony, egy csókja többet ér... stb. stb... különben itt a fényképe, nézd!

Igen, ez a kép volt az. Ott feküdt rajt a szőke asszony, mint egy nagy megpihenés, egy nagy vagyakozás s mo-solygott... bizonyára az urára gondolt... biztosan... ő, a pesti néni, az ideális asszony, a szent feleség.

ezeregyéjszaka
zenéje

**LORD
Standard**
Dynamikus hangszóróval
összeépített 3+1 csöves rádió

az október 31. utáni vasárnapokon este 5 órakor vallásos esték tartatnak a templomban, mégpedig: november 6-án Gusztáv Adolf és a Gusztáv Adolf Egy-let. November hó 13-án Bocskay István erdélyi fejedelem, November hó 20-án I. Rákóczy György erdélyi fejedelem emlékének.

Előfizetőinkhez. Sok oldalról pa-nasz érkezett, hogy mult lapszámunkból a vidéken lakó előfizetőink jó része nem kapott. Az érthetetlen postahiba miatt a postaigazgatósághoz fordultunk orvoslá-sért, előfizetőinket pedig kérjük, hogy amennyiben tényleg elkallódott volna ezen példányuk utközben, forduljanak kiadó-hivatalunkhoz.

Halottaink emlékének illatos virágokkal kedveskedünk és szeretetünk jeléül sirhalmunkon lobogó gyertyákat gyújtunk. Az égő mécses azonban hamar kialszik, a drága virágkoszorúk is elher-vadnak, a kedves sirhantokat betakarja a száraz avar, idővel kidől a fejta és sötét feledésbe süllyed a ma még leggon-dosabban ápoltt diszes sirhely is... Bár-mily megható és kegyeletos szép szokás a mindsenti temetőkivilágítás és Kedve-seink sirjainak virágokkal való díszítése: a Megboldogultak lelki üdvének semmi haszna sincs belőle: Ne mulandó életü virágokkal kedveskedjünk néma porhü-velyűknek, hanem imádságos lélekkel ál-dozzunk lelkiüdvüknek oly módon, hogy ajánljuk fel ezirányu áldozatainkat Isten nevében Értük, a helybeli ferences temp-lom és kolostor építkezési költsége javára, mely áldozat Halottaink emlékét és lel-kiüdvét is fogja szolgálni. Ez sokkal ke-dvesebb, értékesebb és hasznosabb lesz az Elhunytak, mint egy egész gyertya és virágerdől! Ily nemes áldozat nem alszik ki és nem hervad el soha, sugárzó fé-nye mindig világítani fog és mint Irán-tuk kifejezett meleg szeretetünk jelképe is örökre megmarad! Szeretettel kérünk mindenkit, — különösen azokat, kiknek elhunyt Hozzátartozóik idegen földben-pihennek! — áldozzanak elköltözött ked-veik drága emlékének és lelkiüdvének, azáltal, hogy "Koszorúmegváltás" címen adakoznak a ferences építkezésekre, nem-csak most a közelgő halottak estéje ide-jén, de más gyász esetek alkalmával is. Ebben az áldozatos adakozásban az élők és holtak szeretete legszebben találkozik és a boldogult mult a küzdelmes jelen-nel Isten örök dicsőségében egyesülve a lelkek reményteljes jövőjét segíti elő.

Renoválják a katolikus temp-lomot. Az idő vasfoga nagyon kikezde már a templomot, melynek környéke s lábazata azóta új köntösbe öltözött. Nem maradhat tovább a templom omladozó falaival, mert ez szégyene a híveknek. Az áldozatos emberek a mai nehéz időkben bizony sok oldalról vannak igénybevéve, de ezek között egyik elsőrangú kötele-sége a katolikus híveknek, hogy régi templomukat karbantartsák. Traum Pé-ter esp. plébános Tóth Gyula egyházgond-nokkal együtt a templom közvetlen kör-nyékeinek rendbehozatalát kitarító szílvó-sággal szolgálja. Szinte a semmiből te-remtették meg, egyéni fáradozással a gyönyörű miliót, melyből a kopott temp-

Háztulajdonosok

figyelmébe ajánlom, hogy csakis az idevaló éghajlathoz szokott gyümölcsfákat ültessen.

Kaphatók minden fajban **leszállított árban** sorfák és díszcserjék is stb.

Itt az ősz a gyümölcsfa ültetés ideje, fájádon ki és tekintse meg kertészeteimet

Forgács-utca 20 szám alatt.

LUGERT LEÓ és FIA
kertésze.

lom-külső vádolon tekint alá. Megindul a templomrenoválási-akció, melyhez mindenki fog áldozatot hozni, aki városunknak ezen rendezett részét a templom szépségével monumentalíssa, vonzóvá akarja tenni.

Néhai Wagner Rezső m. kir. bányatanácsos, a Salgótarjáni Köszénbánya Részvénytársulat bányagazgatójának özvegye síremléket állíttatott fel a budapesti Kerepesi-úti temetőben. A felavatási ünnepély egyházi közreműködéssel f. é. november hó 1-én d. e. 11 órakor fog megtörténni a temető 35. sz. parcellájában.

A Salgótarjáni Szent Erzsébet róm. kath. Nőegylet f. évi november hó 5-én a Kath. Kőr dísztermében esti 8 órai kezdettel táncos egybekötött műsoros teastélyt rendez. Teajegy 50 fill., mely belépőjegyül szolgál. Műsor: 1) Emlékezés Szent Imrehercegről. Tartja: Balázs Béla hittanár. 2) Ki volt Szent Imre? jelenet. Szereplők: Jánossy Márta és Horváth Hédi. 3) Karének. Schmelzer Miklós karnagy vezetésével előadja a Kath. Kőr Dalárda. 4. Ünnepi gondolatok. Elmondja Szent Erzsébet Nőegylet védnöke. 5) Salgótarján kedvenc muzsikusanak dalai. 1. Ave Mária. Kinai szerelem. Énekli Erlich Józsefné. Hegedűn kíséri Vilezsál Richard. 2. Nagypapó és nagyanó. Énekli Nagy Beláné. 3. Esti mezőn a kedvessel. Énekli Kis Lajosné. A dalokat zongorán kíséri Bender Márta. 6) Vitéz Somogyvári Gyula: Az assisi Madonna. Szavalja: Gábor Mimi. 7) Zilahy: Virágosbólt. Szimfonia felvonásban. Szereplők: Vilma: dr. Wanka Rezsóné. Lorgnettes hölgy: Spiska Mihályné. Völegény: Baráth Béla. Pénzügyminiszter: dr. Bánffy György. Fialat ur: * * * Műsor után tánc. A nőegylet szeretettel hívja meg az egyesület minden jóakaróját és barátját!

Közygyűlés. A R. K. Olv. Kőr f. hó 23-án d. u. 3 órakor nagy érdeklődés mellett tartott rendkívüli közgyűlést. Traut Péter esp. plébános-elnök a Hírszekegy elmondása után vállalta a gyűlés összehívásának okát. Lapsánszky János körüli világi alelnök Demeter Bertalan volt egyh. ügyv. alelnök érdemeit és a kör anyagi szánálásának érdekében vívott nagy erőfeszítéseit méltatta. A közgyűlés egyhangúlag jegyzőkönyvi köszönetet mondott a zágyvapálfalvára kinevezett plébánosnak, s egyben megválasztotta Ferenc István hitoktató segédlelkészét ügyv. alelnökké. — Majd P. Róz Mariánt választotta meg a közgyűlés társelnökké. — Az egyhangú választások után a kör anyagi helyzetéről és téli programjáról indult meg lelkes vita. Sok panasza hangzott el amiatt, hogy a kör tagok nem támogatják eléggé az egyesületet. Sok egészséges terv vetődött fel, melynek végrehajtására az elnökséget kérte fel a közgyűlés.

Gyomor- és bélzavaroknál, étvágytalanságnál, szorulásnál, fölfúvódásnál, gyomorégésnél, felbőgösésnél, szédülésnél, homlokfájásnál, hányingernél 1—2 pohár természetes „**Ferenc József**” keserűiz alaposan kitisztítja az emésztőutakat. Közkórházi jelentésekben olvassuk, hogy a **Ferenc József** vizet még a fekvő betegek is nagyon szívesen isszák és általánosan dicsérik. A **Ferenc József** keserűiz gyógyszerárakban drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

Faiskolai cikkek őszi ültetése mindig biztos eredményt ad. Siessen megrendelését beküldeni. Ungváry József faiskolája Cegléd. Árjegyzék ingyen. A faiskola pajzsettímentes.

A filléres gyors indítására vonatkozó előterjesztésre ma érkezett ki válasz a Máv. igazgatóságtól, amely szerint a sok régi előjegyzés miatt **filléres gyors csak november közepe táján** fog Salgótarjánból Budapestre és vissza közlekedni. Pontos időpontot annak idején közölni fogjuk.

Salgótarján m. város polgármesterétől.
12583/1032. sz.

Hirdetmény.

Megfelelő számú jelentkezés esetén kosárfonás, szalmafonás, fafaragás, gyékénymunka, kukoricacsuhéfonás és seprűkötés elsajátítására háziipari tanfolyam nyílik.

A tanfolyam munkaideje általában két hónap, kivéve a kukoricacsuhéfonást, mely egy hónapig tart.

Tandij 16 személyt alapul véve havi 8 pengő, mely előre fizetendő. A feldolgozandó nyersanyagot a tanulók adják.

Jelentkezés november 5-ének déli 12 órájáig a városi főjegyzőnél.

Salgótarján, 1932. október 28.

Dr. Förster Kálmán s. k.
polgármester.

12126/932 sz.

Árverési hirdetmény.

Salgótarjánban az Uj-telegen a Kassai-sor 53. szám alatt levő belsőség, mely áll két szobából, egy üzlethelyiségből és 1 konyhából, a városi főjegyző hivatali helyiségében 1932. évi november hó 10. napján délelőtt 11. órakor tartandó önkéntes árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 11.000 pengő.

Részletes árverési feltételek dr. Holcsek Béla városi tisztii főügyész irodájában bármikor megtekinthetők.

Salgótarján, 1932. október 28.

Dr. Förster Kálmán s. k.
polgármester.

Népművelési napok Nógrád-Hont vármegyében.

Ma már minden, ami szép és jó, minden testi és szellemi erőfejlődés, minden értékes munkateljesítmény verseny tárgy lett.

Az olimpiai versenyen szerepel ugyan a szellemi olimpiász is, de a szellemi győzteseket alig-alig emlegetik, míg a testi atlétákat ujjongó tömegek forró lelkesültsége ünnepli. Ennek magyarázata az lehet, hogy a lélekkel és annak kíváncsiával nagyon sokan nem törődnek, s nem tudják, hogy az igazi erő és szépség mindörökké csak lelki lehet, mert az igazi lelki értékek tehetik boldoggá az embert és hozzátartják meg a népek és nemzetek közötti békét.

A nagytakarításhoz felajánlom segítségemet!

Padlószúrás... eddig esemény, gond, kínlóadás volt. Egy csapásra másképp lesz ez, ha engem vesz segítségül! A kéz csak a kefével vezesse, — a munkát én végzem el! Minden részből, hasadékból kihozom a piszkot — és órákkal előbb végzünk a munkával. Aki Vimmal takarít, időt és munkát takarít.

házigétség a dobozban

Minden verseny diadalünnepe: a szorgalom, hűség, tudás és munka eredményének megmutatója. Így elismerjük, hogy a tenyészállatvásárok, különféle technikai tárgyak kiállításai, football, box és egyéb sportversenyek, sőt még az úgynevezett „szépségversenyek” is bizonyos ügyességet, lelki erőt, tudást, kulturát, értéket jelentenek — azonban erkölcsi erők nélkül nem igaz ez a kultúra, mert erkölcsi hősiesség nélkül nem látja a lélek épen azt a magasztos célt, melyért egyedül érdemes küzdeni, mert egyedül koszorúzza a lelket boldogsággal. Ezért álmodom egy olyan olimpiászról, melyben a világ legszebb erkölcsi hősei fognak felvonulni.

Az Isten minden embernek adott talentumokat: egyiknek többet, másiknak kevesebbet, de mindenkinek értékes és drága javakat adott, hogy azokat a magunk s embertársaink javára és az Isten dicsőségére gyümölcsöztessünk.

Mintahogyan a különféle sport és gazdasági egyesületeknek feladatuk és törekvésük is mindent verseny-tárgyává tenni, úgy a népművelési bizottságoknak feladata és kötelessége, hogy minden szellemi, lelki erőfejlődést versenytárgyává tegye, hogy a világ népeinek erkölcsi versenyében a magyar legyen a győztes. Nekünk, magyaroknak a hűséges feylemlattartásban, szorgalomban az igaz testvérszeretben és Istenfélelemben elsőnek kell lennünk. Középszerűségekkel nem megyünk előre. Mi kevesen vagyunk, tehát a számbeli kicsiségünket a minőségünk elsőrendűségével kell kipoztolnunk, mert különben elsőprökdünk, lemaradunk a népek versenyében, ha a lelkünk nem hevül a diadalért, az elsőségért. Így magyarnak lenni nem könnyű; bizonyosfokú az átlagnál mindig magasabb intelligenciát, mérlegelni tudást és jellembeli palérozottságot igényel.

A vármegyénk törvényhatósági népművelési bizottsága a fentiekben elmondottak alapján állította össze a 3 éves munkatervét és vette tervbe a népművelési napok, illetve a szellemi versenyek rendezését. A cél megközelíthetése érdekében úgy irányítja a népművelést, hogy a jellemeket és egyéniségeket formáljon, tehát szellemi készség nyújtása mellett az erkölcsi erőkre s ezeknek gyökerére, a szív, az érzület elmélyítésére, megnevelésére törekszik, mivel minden a szíven, az erkölcsi érzületen, a jellemzőn fordul meg, egyesek jósorsa éppen úgy, mint az egész nemzetek boldogsága.

Éppen ezért a népművelési napok szellemi versenyének programját — a hároméves népművelési időszakra — a következőkben állapítottuk meg:

a) Isteni tisztelet tartása, b) panasznap tartása, c) ingyenes egészségügyi tanács adása, d) a közönségnek eredeti népviseletben való megjelenése, e) helyes gyermekgondozási (nem szépség) verseny, f) virágszeretet verseny (ablak ablaksor, virágoskert) g) írás és olvasási versenyek (különösen ahol analfabéta és alapismereteket terjesztő tanfolyamok voltak.)

h) szavalási verseny, i) énekverseny, (szólóéneklés), j) legtöbbet könyvtári könyvet olvasók közötti verseny, k) kézimunka kiállítása, l) a helyes gyermekgondozásról és m) a népművelési nap jelentőségét ismertető előadások tartása.

A fenti programmal tervbevevett népművelési napnak két nagy jelentősége van: az egyik egy nagy demonstráció lelkünk létezésének értékelése (ünneplése) és a magyar kultúrának megvédése, a másik pedig a lelkünk fejlődésének, kincseinek bemutatása, kiállítása mások lelkesítésére, buzdítására. Így értelemben a népművelési napok rendezését szükségesnek látjuk, mert kell, hogy legyen az emberi életnek is évenként egy napja, amikor ünneplhetni önmagát, mint a teremtmények koronáját és amikor tudásban és lélekben való gyarapodásáról — e földön is — számot adhat, mert az elismerés (jutalmazás) fokozza a nemesség becsúgyát és serkenti az embert közelebb jutni a kitűzött célhoz, a tökéletességhez.

Vármegyénk népművelési bizottsága az elmúlt tanév tavaszán rendezte meg első ízben a népművelési napokat, illetve a szellemi versenyeket. Az eredményt röviden az alábbiakban ismertetem:

1.) A vármegye területén levő 2. megyei város és 153. község közül népművelési nap 1. megyei városban és 114. községben tartott meg.

2.) E napon isteni tisztelet 101. községben volt.

3.) A népművelési napon panaszra csak 19. községben jelentkeztek, összesen 103. egyén. (A panaszok munkakérés és párbér érdekében történtek.) Mint-hogy a polgármesteri és jegyzői hivatalokban minden nap lehet panaszt tenni, azért a népművelési napokon panasznap tartása szükségtelenné látszik.

4.) Ingyenes egészségügyi tanácsot 79 községben 509 egyén kért és kapott.

5.) A népművelési napokon résztvevő közönség összes száma kb. 26.735 felnőtt egyén volt.

6.) Gyermekgondozási verseny 1 m. városban és 88 községben tartott; résztvevő 1986 (3 hónapos) 4 éves korig levő) gyermek; dicsérő oklevélben kívül a győztes anyák egyes községekben még anyagi jutalomban is részesültek. (Romhány községben 1—1 kg. keksz, Borsosberény községben 5—5 pengő, Kisternye községben 10 kg. nullás liszt, Ludány, Szécsényhalászi, Rimóc, Varsány és Nógrádsipek községekben 1—1 ezüst emléktárgy osztott ki.)

A gyermekgondozási verseny — több községből beérkezett javaslat szerint — elhagyandó volna, mivel ez nagyon vegyes hatásokat válthat ki az anyák körében.

7.) Virágszeretet verseny 1 m. városban és 81. községben tartott; összesen 130 dicsérő oklevél adatott ki.

8.) Szavalási verseny 70 községben volt, amelyben 371-en vettek részt, kik

Ha nem akar elkészni használgon
CORTRÉBERT

precíziós zsebórátl
Világ márkát

Magyarországi
vőzérképviselő „Kronosz,”

Helyi bizományi lerakat:

KESZLER A. órás és ékszerész

SALGÓTARJÁN.

RÉGIPOSTA-UTCA 5.

Minden e szakmába
vágó munkát
elvállalok.

Veszek törő aranyat napi áron.

Részletfizetési
kedvezmény.

Óra és ékszer kereskedelmi r. t.
Budapest, Eskü-ut 4.

M. kir. **csendőrr szolgálati**
órák, brilliáns gyűrűk és függők.

dus raktár minden
szakmába vágó
cikkekben!

közül 89 kapott dicső oklevelet. Dicső oklevélén kívül néhány községben anyagi jutalmat is osztottak ki (Romhány községben cigarettát, Borsosberényközségben pénzt, Kisterenye községben 1 ezüst nyakláncot Mária képpel, Nógrádsipek községben 1 szavaló könyvet.)

9) Olvasási verseny 28 községben volt, amelyben 174 egyén vett részt, kik közül 38-an dicső oklevélben részesültek. Dicső oklevélén kívül anyagi jutalmat 2 községben adtak (Borsosberény községben pénzt, Kisterenye községben 1 ezüst nyakláncot Mária képpel.)

10) Írás és olvasási verseny 2 községben tartott. Összesen 14-en vettek részt, kik közül 2 kapott dicső oklevelet.

11) Énekverseny 43 községben volt, résztvevő 187 egyén, kik közül 70 kapott dicső oklevelet. Anyagi jutalmat 2 községben adtak. (Borsosberény községben pénzt, Kisterenye községben 1 ezüstláncot Mária képpel.)

12) A gyermekgondozásról 88 községben tartottak előadást a községi és körorvosok.

13) A népművelési nap jelentőségéről 104 községben tartott előadás.

14) Eredeti népviseletben a közönség 50 községben jelent meg.

15) A népművelési nap befejezésével zenével egybekötött társas néppünnpély 13 községben volt.

— A népművelési nap iránt 79 községben igen nagy volt az érdeklődés. A többi községben a gyenge érdeklődés egyrészt, mivel a népművelési napot hétköznapi rendezték, másrészt pedig az általános gazdasági depressziónak tulajdonítható.

A beérkezett jelentések a népművelési nap rendezésére vonatkozó intézkedést szépen és üdvösnél tartják és örömmel üdvözlnek a szép gondolatot, teret, ami ösztönözi fogja a népet nemcsak a népművelésben való részvételre, hanem hajlandósága szerint önképzésre is bírja s így igen üdvös eredményeket lehet elérni.

— Ezalkalommal jelezni óhajtom, hogy a törvényhatósági népművelési bizottság, a tanév végén (tavasszal) tartandó népművelési napok, illetve szellemi versenyek rendezésére vonatkozólag újabb intézkedni fog és szellemi versenyeken bárki részt vehet és e versenyekre a tél folyamán mindenki felkészülhet. O. R.

A Katholikus Népszövetség országos ujjaalakítása.

A Katholikus Népszövetség újjászervezését nagy érdeklődéssel kíséri a magyar katolicizmus.

A magyar katolicizmus vezetőitényezői megvannak győződve arról, hogy a Katholikus Népszövetségre, mint az ország katolikuskait legalább a legfontosabb kérdésekben egységesen irányító, tehát szervezett táborára a megváltozott viszonyoknak megfelelőleg mind nagyobb szükség van. Azért országsszerte újjászervezi a Katholikus Népszövetséget az ő agitativ és szervezési formájában és belső tartalmának kiépítésében. E célból visszaállította a régebbi időben népszerűvé lett intenzív belső életét, kiadványainak számát és szervezeti formáját. Ezzel kapcsolatban természetesen megkönnyítette a szervezetek alakítását, a tagok jelentkezését is. Beállította a megyei szervezeteket, hogy azok közelebbi kapcsolataiknál fogva állandó agitációt és szélesebb népszolgálatot teljesíthessenek.

Az évi tagsági díj 1 pengő. Ezért azonban nemcsak naptárt kapnak a tagok, mert a Kath. Népszövetség el akarja kerülni a naptárra devalválódással járó elsőkélyesült szervezeti életet. Ezért 1 P tagsági díj után a naptáron kívül évenként 4 időszaki folyóirat is jár. Ehhez járulnak természetesen az ismert egyéb népszolgálatok, mint pl. a jogi és gazdasági tanács. A folyóiratok különben havonként is megjelennek (évenként 10) s ezeket kézbesítéskor a szervezettől 10 fillérjével is átvehetik a tagok.

Minden nehézséggel számolni akar azonban a központ s megkönnyíteni a Népszövetség alakulását és a szervezetek erősödését. Ezért alkalmat ad arra, hogy azok is beletartozhassanak a táborba, akik csak a naptárt tudják megszerezni. A naptár ára 60 fillér. Erre a célra bizományba is küld naptárakat a központ, mert minden módon elő akarja segíteni a Népszövetség gyökere megteremtését. Ha az egységes katolikus iskolázás,

Eladó egy fiatal vasderes kanca ló. Érdeklődni lehet a kiadóhivatalban.

Pénzügyi intézkedések. Még a hónapban megjelenik az újabb gazdavédelmi rendelet. Az új kormány egyik legelső pénzügyi gesztusa az volt, hogy lehetővé tette a Nemzeti Bank számára a hivatalos kamatláb félszázalékos leszállítását. Az olcsóbb hitelnek az a következménye, hogy az adóssok terhei megkönnyülnek. Arra a mai viszonyok közt nem lehet számítani, hogy a pénzkínálatt növekedni fog és könnyebben lehet majd hitelhez jutni, de ma már az is eredmény, hogy az adóssok tartozásai csökkennek. A hivatalos kamatláb leszállítást követte a magánbankok által szedett kamatok leszállítása és ennek következtében ma a bírói védelemben részesülő legmagasabb kamatláb 8 százalékos. A kormány második pénzügyi rendelkezése az adózásra vonatkozik. A kormány szigorú adómorált kíván, de méltányosságot akar mutatni minden olyan esetben, amikor elemi csapások, vagy más rendkívüli okok teszik lehetetlenné az adófizetést. A késedelmes és pontatlan adófizetők a jövőben nem fognak semmiféle kedvezményt kapni. Különösen a nagyobb adóhátérlekedők tartozásainak eredményes behajtását akarja biztosítani a kormány. Az 1000 pengőt meghaladó tartozásokra megszüntették a fizetési halasztások engedélyezését. Még nagyobb szigorral kezelik az 5000 pengőt meghaladó tartozások behajtását. A rendelet intézkedései elsősorban azok ellen irányulnak, akiknek módjában állt volna fizetni, mégsem tettek eleget kötelezettségüknek. Azzal szemben azonban, aki nem tud fizetni, a hatóságok a jövőben is kellő megértéssel és tapintattal kötelesek eljárni. Az inségakció céljaira a kormány a fővárosi lakosság és a vidéki városok lakóinak egyes adóit megpótlékoltta és ebből a pótlékból fogják fedezni a városokban szükségessé mutató téli inségakciót. Az új inségadó a jövedelmiadónak és a társulati adónak 20 százaléka és a kereseti adónak 2 százaléka lesz. Ezt az inségadót egyeztetik ki és három részletben lehet fizetni. A készülő intézkedések közül legfontosabb az október 31-én lejáró gazdavédelmi intézkedések meghosszabbítása, illetve módosítása. A javaslaton már hosszabb ideje dolgoznak és az a napokban meg is jelenik.

egységes közvélemény, tehát erők kiépítésének mérhetetlen szükségességétől tekintünk s csupán a naptárak egyszerű beállításának nézzük a dolgot, a Kath. Népszövetség naptára belső tartalmában, külső csínjában, népszolgálatában, akkor is versenyképes az összes naptárakkal. Nemcsak egyszerű naptár, de a katolikus, gazdasági, szociális és közelebbi kérdéseknek valóságos lexikona. Cikket írtak bele többek között: Apponyi Albert gróf, Glattfelder Gyula megyéspüspök, Bleyer István segédpüspök, Ernst Sándor a Kath. Népszövetség alelnök, vezérigazgatója, Ötvös Lajos dr. országgy. képvis. h. vezérigazgató, Tóth Tihámér a jeles egyházi szónok, Fitz Arthur, Kocsán Károly, Tolber János, Müller Antal országgyűlési képviselők, Czikkann-Zichy Móric br., Finta Sándor, Tóth Balázs, Kisházi Mihály, Balázs Erzsébet, Bendy Sándor, Nacsády József, Király János, Fekete Pál, Kohlmayer Mihály, B. E., Aichner Albert dr., a Kath. Népszöv. főügyésze, Borián Ferenc, Szóják Géza, Versegly Károly titkárok és sokan mások.

A Kath. Népszövetség központi vezetősége azt reméli, hogy a katolikus vezetőitényezők méltányolni fogják a Kath. Népszövetség megnövekedett feladatait és érte késznek az eredményes munkára. Ezek közül sokan kapcsolatban voltak már és vannak most is a Kath. Népszövetséggel és érte akkor tevékenységet fejtenek ki, hogy a Kath. Népszövetség, mint népmozgalom a legjelentősebb tényező volt az országban és volt idő, amikor szinte történelmi feladatokat tudott megoldani. Minden tudnivalóért a Katholikus Népszövetség központjához szíveskedjenek fordulni az érdeklődők (Budapest, IV. Veres Pálné-utca 9. I. emelet 2.)

LIBATOLL

fehér fosztatlan kilója 50 és 70 fillérért, fosztott-tollat nagyon olcsón vidékre postán küldünk.

Deményi ágytollkereskedés, Budapest, Sip u. 7.

Két szoba konyhás ház gyümölcsöskerttel olcsó áron eladó. Bővebbet Pécskő-utca 27 szám alatt Seidner Ignácnál

Az önkormányzatok kártalanítása a boradóról. A borfogasztási adó csökkentésének tervével kapcsolatban nagyban folynak a tárgyalások az önkormányzatok kárpótlásáról. Komoly gondot okoz a városok és községek mai finansziális helyzetében a tekintélyes adójövedelem pótlása. 1631-ben ugyanis borfogasztási adóból Budapesten hat, a törvényhatósági városokban csaknem három, a megyei városokban ugyanannyi, a községekben pedig közel 10 millió pengő folyt be, összesen tehát 22 millió pengő bevételkiegészítést jelentene a borfogasztási adó elengedése. A belügyminiszter tehát az érdekelt szakminisztériumokkal egyetértően, meghallgatva a szőlőgazdák kívánságait, javaslatot dolgozott ki. A kieső bevételeket három forrásból akarják pótolni. Elsősorban behozná a szikvizadót, amelynek tervét egy időben már elejtették, felemelnék az italmérsi illetéket, de mindezeket felül a pótdó emelése is elkerülhetetlen. Hogy pedig itt aránytalan megterhelések ne történjenek, minden községben egyformán tíz százalékkal emelnék fel a pótdót és ezt a tízszázalékos többletet külön alapként kezelnék, amelyből a régi mértékben kapnának hozzájárulást a borfogasztási adóbevételei hiányok pótlására a községek. Ez a terv előreláthatóan sok vitára fog még alkalmat adni.

Szabályozták a nem állami tanítók fizetését. A kultuszminiszter rendeletben szabályozta a nem állami tanítók és tanítónők illetményeit. A rendelet a tanítónők részére évi 1242 pengőt emelkedően szolgálati évek szerint 4032 pengő, az ovónők részére 1080 pengőt emelkedően 2370 pengőig terjedő fizetést állapít meg.

A biztosított ügyfelek védelme. Komoly jelentőségű, nagyarányú mozgalom indult meg a közel múltban. A belügyminiszter jóváhagyó rendeletével megalkult Budapesten a „Biztosítottak Országos Egyesülete”, mely intézmény a biztosítások minden ágában az ügyfelek érdekeit óhajtja önzetlenül szolgálni. Egyrészt a biztosítási eszmének nemzetgazdasági szempontból való fontosságára, alapos megismerésére akarja a társadalom figyelmét, ismeretterjesztő előadások, felolvasások, stb. keretében felhívni. De másrészt minderről bajba jutott, kártszenvedő, vagy biztosító intézetével szemben álló ügyfélnek rendelkezésére áll felvilágosítással, szaktanáccsal. Biztosítási intézményünket tárgyaló törvények és rendeletek, bármennyire iparkodnak a biztosítottak érdekeit védeni, mégis igen sok alkalom nyílik arra, hogy a laikus és a biztosítás labirintusában teljesen járatlan közönség rövidsége szenvedjen. Európa majd minden államában működik a biztosítottak intézménye, mely erőyes és eredményes működést fejt ki a sok millió biztosított ügyfél érdekében. Az egyesület nagy súlyt helyez a szegénysorsu emberek védelmére; így a balesetsulytorta szegény emberek kártalanítására törekszik és azt akarja keresztülvinni, hogy az anyagi bajokkal küzdőknek, kiknek 1935 évre valorizált biztosításuk van, le-

hetőleg azonnal pénzükhöz jussanak. A „Biztosítottak Országos Egyesülete” élén: Tabódy Tibor, dr. Usetty Béla, gróf Hunyady Ferenc, Griger Miklós, Csikvándy Ernő országgyűlési képviselők, Balthazar Dezső dr. püspök, vitéz Arvátfalvy Nagy István, a „Honsz” elnöke, dr. Bakonyi Pál, az „Ügyvédonthon” elnöke és még sok közeleti szerepet vivő férfi áll. Az egyesület az ország minden jelentősebb városában vidéki kirendeltségeket állít fel, közzismert helyi urak vezetése alatt, hogy a biztosított ügyfelek minél gyorsabban jussanak tanácshoz, segítséghez. De addig is, míg ez megtörténik, szívesen nyújt díjtalan felvilágosítást bármilyen ügyben, válaszbélyeges megkeresésre, a „Biztosítottak Országos Egyesülete”, (Budapest, IV, Curia-utca 2 szám alatt.)

Ítéletkivonat. A m. kir. rendőrség salgótarjáni kapitányságának rendőri büntetőbírája Deák János korcsmáros és Deák Jánosné salgótarjáni lakosokat azért mert söntésbeli bort vízzel meghamisítva mérték ki s tartottak forgalomban 1932. szeptember 17-én 20—20 pengő pénzbüntetésre kimérésre visszahagyott 6 liter bornak 3'60 P.-vel való megtérítésre és 18'12 P. eljárás költség megtérítésére ítélt, egyben az ítéletkivonatnak „A Munka” című lapban és a „Vendéglők Lapja”-ban saját költségén való egyszeri közzétételét rendelt el.

Salgótarjáni rendőrkapitányság.

Menetrendváltás. A Magyar Államvasutak és a magyar magánvasutak és a magyar magánvasutak vonalain október 2-án „téli menetrend” lépett életbe. E téli menetrendeket a most megjelent VASUTI UTMUTATÓ és MAV. MENETREND a magyar királyi államvasutak hivatalos menetrendkönyve tartalmazza. A téli vasuti menetrendeken kívül — mint a múltban úgy most is — bentvannak a Budapest környékén és vidéken közlekedő autóbusszjáratok részletes menetrendjei, díjszabások, utazási kedvezményre vonatkozó ismertetések (hétvégi kedvezmények stb.) és külföldi csatlakozási adatok. A VASUTI UTMUTATÓ és MAV. MENETREND tovább folytatja nagyjelentőségű akcióját: a téli menetrend érvényességének ideje alatt több ízben értesíti közönségét az időközi menetrendváltásokról. A hazai menetrendeket tartalmazó példányok már mindennél kaphatók (ár: 1'60 P.) míg a régi, közismert és közkedvelt külföldi közvetlen gyorsvonati részt is tartalmazó 3 pengős menetrendek néhány nap múlva kerülnek forgalomba.

SPORT.

Vasárnap, 30-án d. u. fél 3 órai kezdettel nagy sporteseménynek lesz színhelye városunk. Az ELASZ (Északmagyarországi Labdarúgó Szövetség) válogatott csapata mér össze erejét Középszlovenszók (CsAF—MLSz) válogatott fiával, az SBTC sporttelepén. Előtte 1 órákor a Salgóserleg-csoport válogatott legénysége a SSE, SBTC és PBÜSE csapatából alakított kombinált együttesel mérkőzik. A válogatott mérkőzés elé városunk sportszerető és áldozatkész közönsége nagy érdeklődéssel tekint, amennyiben elszakadt magyar testvéreinkkel a sporton keresztül tudjuk csak fenntartani és istápolni testvéri összetartozásunkat. A mérkőzés külön érdekessége, hogy az ELASZ válogatott csapatának zöme előreláthatólag városunk három nagy egyesülete (SSE, SBTC, PBÜSE) fiából alakul és pedig: Kastl (PBÜSE), Géczy (SBTC) — Vics (SSE), Felföldi (MVSC) — Mészáros (SBTC), Krikkó (MESE), Osik (PBÜSE) — Novoszeleszky (SSE), Koisch (DVTK), Márkus, Rigó (SSE), Zsengeller (SBTC). — Tartalék: Jancsi, Müller (SSE).

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

29 Sz. 30 V.

1. Kedd

2 Sz. 3 Cs.

Farhang tündére.
Kálmán Imre operettje

A KÉK FÉNY.
Hangos dráma.

Éljen a szerelem.
Hangos operett.

Kiegészítésül:
Vigjáték. Híradó.

Kiegészítésül:
Vigjáték. Híradó.

Kiegészítésül:
Vigjáték. Híradó.

Kezdete: szerdán, csütörtökön és szombaton este 8, vasár- és ünnepnap d. u. 5, 7 és 9 órakor.